

Een dankbare herinnering aan

ADRIANUS SEVERIJNS

weduwnaar van

Adriana Jansen

Hij werd geboren op 3 juli 1906 te Gilze en overleed op 29 januari 1986 te Breda.

"Heer, ik denk terug aan het goede dat ik mocht ondervinden,
aan de mensen die van mij hielden,
aan de vriendelijkheid die ik proefde,
aan elke gelukkige dag die ik kreeg,
aan elk bevrijdend woord,
aan de stille goedheid in momenten dat ik 't erg nodig had,
aan wat ik zomaar kreeg en niet durfde vragen".

Een opgewekt mens was onze pa en opa. Fluitend ging hij door het leven. Hij was tevreden en vond gauw alles goed. Zo zullen we hem dan ook in onze herinnering houden. We zijn dankbaar dat hij zo'n goede pa en opa was.

Toen hij nog midden in het leven stond, wist hij zijn mannetje te staan in zijn werk: als schoenmaker op 't fabriek was hij trouw en vol plichtsbef. Op het werk, thuis en in zijn omgeving wist men dat men op hem kon bouwen en rekenen als het nodig was.

Het jaar dat hij gepensioneerd werd, was voor hem aan de ene kant 'n gelukkig jaar omdat zijn taak volbracht was, maar aan de andere kant werd het ook een zwaar jaar omdat hij daarin ook zijn vrouw - onze moeder - zó plotseling moest afgeven. Hij kon haar nooit vergeten.

Onze pa en opa heeft altijd heel graag gekaart; dat was het ook waarvan hij -naast z'n kinderen en kleinkinderen- de laatste jaren met volle teugen heeft kunnen genieten.

Zoals hij trouw in zijn werk, in zijn leven was, zó was hij ook trouw in z'n bezoek aan de kapel: daar had hij z'n vaste plaats op de laatste bank. Daar zocht hij levenskracht en bad hij voor allen, die hem dierbaar waren.

In het ziekenhuis bleef onverwacht zijn hart stil staan: Zó kwam er een einde aan een welbesteed leven.

"Pa, opa: bedankt voor je goedheid, je opgewektheid, je zorgen voor ons. Moge je nu 'n thuis gevonden hebben bij moeder in de hemel".

Wij danken u allen hartelijk voor Uw medeleven bij 't verlies van onze pa, opa en overgrootvader.

Kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkinderen.